

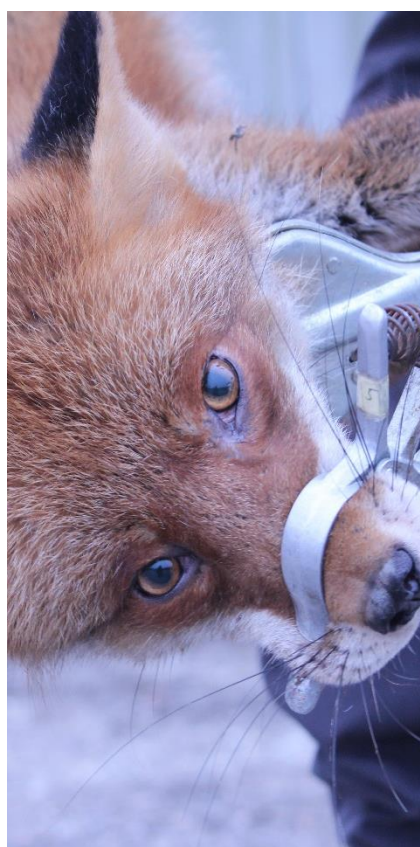

DANMARKS
JÆGERFORBUND

Fagrapport, marts 2017

PRÆDATIONSPROJEKTET

Statusrapport 2016

Kolofon

Forfattere:	Carsten Riis Olesen
Foto	Carsten Riis Olesen og Jesper Illemann
Udgivelsesår:	2017
Redaktion:	Max Steinar og Niels Søndergaard, Uddannelses- og Rådgivningsafdelingen Danmarks Jægerforbund, Kalø
Faglig kommentering:	Jesper Illemann, Uddannelses- og Rådgivningsafdelingen, Danmarks Jægerforbund, Kalø
Udgiver:	Danmarks Jægerforbund, Kalø Rådgivnings- og Uddannelsesafdelingen Molsvej 34 3410 Rønde Tlf.: 8888 7500 E-mail: post@jaegerne.dk www.jaegerforbundet.dk

ISBN
ISSN

INDLEDNING

Radiomærkning af agerhøns er feltmæssigt afsluttet og resultaterne er under publicering. I projektet foregår således udelukkende aktiviteter vedrørende bearbejdning og publicering af det store materiale hvor vi har fulgt knap 100 radiomærkede agerhøns.

Prædationsprojektet har leveret spændende ny viden, der er tiltrængt og brugbare i en praktisk sammenhæng. Vigtigste resultater vedrørende agerhøns:

- Det lykkes kun for 26 % af agerhønsene at gennemføre yngleperioden til udklækning af kyllinger. 64 % blev præderet af rovdyr, hvoraf halvdelen blev taget i den 23 dage lange rugeperiode hvor fuglene ligger fastlåst på jorden.
- Vigtigste prædatorer er rovpattedyr med knap 70%. De vigtigste prædatorer var: ræv og grævling ræv med i alt 30%, tamkat 16%, mårdyr 16% og rovfugle 20%. Kragefugle blev ikke registreret som prædatorer indtil klækning.
- Danske agerhøns yngler ikke i nærheden af læhegn eller lignende med høje træer. Cirka halvdelen yngler i traditionelle landbrugsafgrøder som vinterhvede, raps og vinterbyg.
- Danske agerhøns har et tidligere ukendt stort spredningspotentiale - op til 22,5 km er registreret. Det betyder, at vilde agerhøns kan rekolonisere biotopforbedrede områder naturligt. Det kan dermed være unødvendigt at udsætte "maskinopdrættede" fangeskabsfugle med en erfaringsmæssig dårlig tilpasningsevne.

På baggrund af ovenstående vil indholdet i denne årsberetning primært blive formidlet via publicerede artikler. Vedrørende prædation af agerhøns er der publiceret 5 artikler i Jæger i 2016. I skrivende stund er alle planlagte artikler publiceret. De første tre artikler blev gengivet i Statusrapport 2015 og de sidste bringes nedenstående. Herudover er der indsendt extended abstract som grundlag for oralt indlæg og fuld artikel i forbindelse med Internationale kongres for vildtbiologer (IUGB) og International arbejdsgruppe for agerhøns - i Frankrig august 2017.

Ud over artiklerne har vi offentliggjort tre film om vores arbejde med agerhøns. Filmene er i skrivende stund blevet set mange tusinde gange og har derfor haft overraskende stor formidlingsmæssig værdi. Se dem på følgende link:

<https://youtu.be/quSc37PGP4k>

<https://youtu.be/mck8jwfebju?t=104>

<https://youtu.be/Gpl20-tLVBk?t=1>

Datamaterialet for belysning af rævenes bevægelsesmønster er nu vokset til et akkumuleret antal GPS-positioner på ca. 40.000 fra i alt 12 mærkede ræve. Den sidste ræv leverer stadig resultater, men fangst og mærkning er afsluttet for at kunne bearbejde data og formidle resultater.

De tidlige Resultaterne for de GPS-mærkede ræve vil primært blive vist i form af kortbaseret oversigtsmateriale for at give en fornemmelse for omfanget af materiale.

Artikel 1:

Jæger nr. 8, 2016 side 2-4:

NYT FRA DEN PRAKSISNÆRE FORSKNING I DANMARKS JÆGERFORBUND:

En overraskende stor del af de danske agerhøns har deres rede i de landbrugsafgrøder, der tidligst på sæsonen giver god dækning (typisk vinterafgrøder af raps, rug, hvede og byg), men der er en høj risiko for kyllingernes død på grund af fødemangel.

Hvor yngler de danske **agerhøns**?

Tekst og illustration: Carsten Riis Olesen
Foto: Carsten Riis Olesen og
Jesper Illemann

I den tredje artikel i en serie på fire kan du blandt andet læse DJ-forskernes overraskelse over at erfare, at hønsene i stor stil yngler i almindelige landbrugsafgrøder.

NATUR: Meget overraskende viser Jægerforbundets arbejde med radio-mærkede agerhøns, at en stor del af de danske fugle yngler i almindelige landbrugsafgrøder. Resultatet er overraskende, fordi ældre engelske under-

søgelser viser, at agerhøns yngler i græs-fodposer langs levende hegn. Da man ikke vidste bedre, er den danske forvaltningsplan for agerhøns bygget op omkring engelske erfaringer. Nu har vi grundlag for en mere realistisk

plan, der tager udgangspunkt i danske forhold.

Betydningsfuld viden

Først og fremmest kan man spørge, om det overhovedet er interessant at

vide noget om, hvor agerhønsene yngler? Jo, hvis vi ønsker at forbedre biotopen og øge bestandstætheden af agerhøns, er det afgørende at kende og forstå fuglenes krav til yngleområdet. Herunder er det naturligvis også interessant at vide, om bestemte ynglehabitater giver større chancer for at undgå prædation end andre.

Landbrugsafgrøder med god dækning

Ud af 40 radiomærkede agerhøns, som etablerede reder og nåede ind i rugetperioden, valgte lidt over 40 procent at yngle i almindelige landbrugsafgrøder. Langt den overvejende del yngler i vinterafgrøder, som tidligst giver god dækning. De få tilfælde, hvor rederne ligger i vårafgrøder, er der typisk tale om fugle, der lægger om efter at første rede er blevet præderet. Agerhønsene lægger ikke rederne hvor som helst i marken, men typisk i zonen mellem første og andet sprøjtespor hvilket – alt efter sprøjtebredde – svarer til 12–24 meter fra markens ydre kant.

Generelt fravælger agerhønsene at yngle i nærheden af læhegn med høje træer, hvilket både kan være på grund af rovfugle, der har godt udsyn fra træerne, eller at læhegnene virker som ledelinjer for rovpattedyrene.

Måske vælger agerhønsene landbrugsafgrøder i mangel af bedre, idet arealer med småbiotoper uden høje træer bliver mere og mere sjældne i det moderne landbrugslandskab.

Den naturlige vegetation

Optimal dækning syntes at være agerhønsenes primære krav til redens placering, hvilket giver god mening i forhold til at overleve den sårbare rugetperiode. Den naturlige vegetation kan yde god dækning, men i år med et koldt forår udvikles den naturlige vegetation væsentligt langsommere end landbrugets vinterafgrøder. Æglægningen begynder fra anden uge af maj, hvor der ikke altid er lige meget vækst i de vilde planter. I år med et tidligt og varmt forår vil en større del af agerhønsenes reder være placeret de steder, hvor der findes naturlig vegetation uden høje træer i nærheden. Samlet set vælger 35 procent af agerhønsene at placere deres reder her.

De dominerende plantearter omkring reder i naturlig vegetation er flerårige arter som hindbær, brombær, kørvel, tidsel, syre, tuegræsser og lave buske. Her giver sidste års ranker og tuegræs – evt. buske – allerede nogen

dækning, før vækstsæsonen for alvor kommer i gang.

Habitatrelateret prædation

Enkelte agerhøns forsøgte at ruge i nærheden af høje træer, men her blev samtlige reder præderet! Når der ikke er træer i nærheden, overlever godt halvdelen af fuglene/rederne. I vinterhvede gennemfører alle agerhøns deres rugetperiode uden prædation, mens vinterraps er et farligt sted at ruge. Måske er rapsen farlig som redelokalitet, fordi den bliver meget åben og tilgængelig i bunden sidst i rugetperioden. I områder med større arealer af kløvergræs til slæt er risikoen for ruvende agerhøns særlig høj. Hvis agerhøns må lægge om efter prædation af første rede, kan det være risikabelt at pudse vegetationen af inden august måned.

Desværre er der også prædation uden for rugetperioden, i særdeleshed på nyklækkede kyllinger, hvis der er langt fra rede til fødeområde. I enkelte tilfælde har vi set at gode, kraftige og dækkende vinterafgrøder på drænedede lavbundsjordene lokker agerhønsene til at ruge, men kyllingerne når aldrig i live over drækanalerne og ud af afgrøden til et kvalificeret fødesøgningsområde med rigt insektliv. Dette har vi erfaret ved Kolind Sund på Djursland.

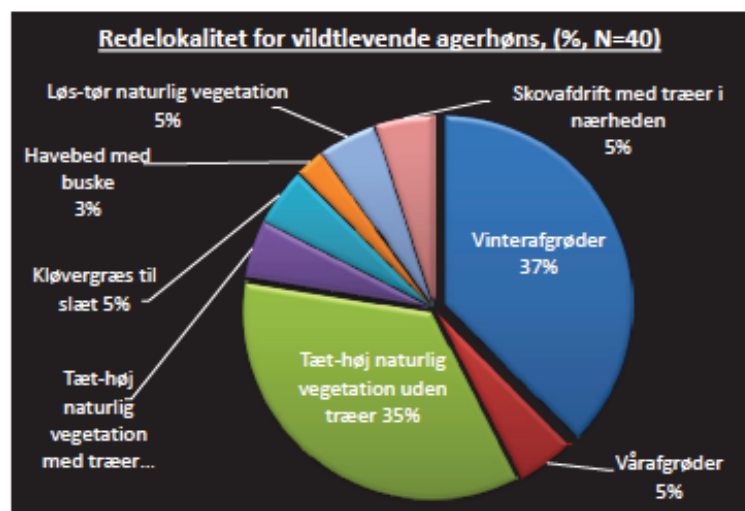
Den store udfordring

For agerhønsene er yngleperioden en skarp afvejning (cost/benefit vurde-

ring) mellem risikoen for prædation i rugetperioden og chancen for at finde den nødvendige insektføde til de nyklækkede kyllinger. Denne afvejning er en stor udfordring, fordi den optimale løsning kræver et landskab, hvor der – inden for kort afstand – både findes en vegetation, der giver god dækning samt en vegetation med høj diversitet i flora og insektfauna (en overdrevs-lignende vegetationstype – ofte tør, varm og relativ næringsfattig). Udfordringen gøres ikke nemmere af den voldsomme vækst i vegetationen gennem foråret. Primo maj, hvor agerhønsene etablerer deres rede, vil et grænseområde mellem vinter- og vårafgrøder se fornuftigt ud, men når kyllingerne klækkes omkring Skt. Hans (23. juni) er al vegetation tæt og ensformig uden den nødvendige insektføde.

Fremtiden

Strukturen af det åbne landskab har ændret sig markant over det seneste halve århundrede. Mest markant er, at markstørrelsen er stærkt forøget, hvilket har givet en væsentlig reduktion af de randarealer, som agerhønsene er afhængig af. Skal agerhønsenes tilbagegang stoppes, må der skabes en mere ideel mosaik i landskabet. Noget tyder på, at selv små arealer med mislykket etablering af den tiltænkte afgrøde kan være det nødvendige grundlag for, at enkelte kuld kyllinger overlever i det moderne produktionslandskab. Gode tiltag vil derfor være at skabe >

Oversigt over hvor, og i hvilke vegetationsstrukturer, danske agerhøns placerer deres reder. Bemærkelsesværdigt er det, at en markant del af danske agerhøns yngler i almindelige landbrugsafgrøder.

Over de sidste tre år har forskere fra Danmarks Jægerforbund fanget og radiomærket vildtlevende agerhøns for at skabe ny praksisnær viden. Denne artikel handler om, hvor agerhønsene placerer deres reder, og hvorfor de vælger sådan.

> flere små kyllingebiotoper i de almindelige landbrugsafgrøder ved at løfte såmaskinen nogle få meter og danne små lærke- eller agerhønspletter.

Områder med mere naturlig flerårig vegetation – uden træer – er en mangelvare i det danske landskab. Der er udyrkede/brakarealer, men ofte kolliderer krav om årlig afpudsning, for at opnå hektarstøtte, med agerhønsenes krav. Set ud fra agerhønsens perspektiv vil slåning af brakliggende arealer med 2-3 års mellemrum, eller blot sikring mod tilgroning af høje træer, være den ideelle pleje – ikke den nuværende formålsløse slåning af vegetationen hvert år.
cro@jaegerne.dk

Yderligere oplysninger: Projektleder Carsten Riis Olesen
cro@jaegerne.dk. Tlf. 88 88 75 17

Jægerne Naturfond har ydet støtte til arbejdet med agerhønsene.

Tidligere artikler om arbejdet med agerhøns kan du læse i Jæger nummer 4/2016 side 56 og Jæger 5/2016 side 78.

Artikel 2:

Jæger nr. 10, 2016 side 86-89:

NYT FRA DEN PRAKSISNÆRE FORSKNING I
DANMARKS JÆGERFORBUND:

Agerhøns med ukendt **stort** spredningspotentiale

Tekst: Carsten Riis Olesen Foto og illustration: Carsten Riis Olesen og Jesper Illemann

NATUR/VILDTPLEJE: Jægerforbundets arbejde med radiomærkede agerhøns dokumenterer, at danske agerhøns langt fra er så stationære som tidligere antaget. Observationer af forårstræk på over 20 km giver afgørende ny viden og perspektiver for det praktiske forvaltningsarbejde og agerhønsenes fremtid i Danmark.

Radiomærkede agerhøns forsvandt

Bestandstætheden af agerhøns er rimeligt pæn i landbrugsområdet ud

mod Kalø Vig nord for Aarhus, og derfor lykkedes det os at fange og radiomærke mange agerhøns. Jævnligt pejlinger viste, at fuglene, som forventet, var meget stationære i januar og februar. Da vi nåede marts måned, hvor agerhønsene udparrer sig og begynder at etablere territorier, "forsvandt" fem af de radiomærkede fugle pludselig. På baggrund af den lille radiosenders beskedne rækkevidde (1-1,5 km) og vores forventning om agerhønsenes korte aktionsradius, skulle der et større eftersøgningsarbejde til, før det

lykkedes at optræfle sandheden om, hvor fuglene var blevet af.

"Fugleflugt"

Fuglene kunne naturligvis være taget af rovdyr, men det var usandsynligt, at så mange på samme tidspunkt skulle være præderet. Ved lidt af en tilfældighed fik vi et svagt signal, langt mod nordøst, i forhold til hvor agerhønsene var blevet fanget et par måneder tidligere. Efter grundig eftersøgning fandt vi fire ud af fem

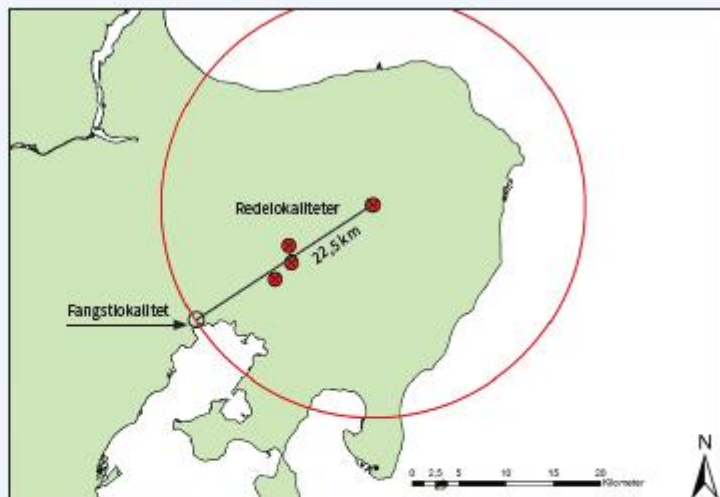

fugle, hvoraf den, der var trukket længst, viste sig at have etableret yngleterritorium centralt på Djursland – 22,5 km i fugleflugtslinje fra deres vinteropholdsområde. Fuglenes faktiske spredningsmønster er gengivet i figur 1.

Hvorfor trække?

Årsagen, til at agerhønsene trak, er sandsynligvis, at der ikke fandtes nok yngleterritorier med de nødvendige

Figur 1. Landkortet illustrerer trækmonster for fire radiomærkede agerhøns, som alle blev fanget og mærket ved Ugelbølle i januar måned, men som primo marts måned pludselig trak mod nordøst. Tre af de mærkede fugle etablerede territorier i Ellev enge 10-12 km fra deres udgangspunkt, mens den sidste etablerede sig tæt ved landsbyen Fannerup, 22,5 km fra, hvor den blev fanget og mærket (røde udfyldte cirkler angiver redeplacering). Den store cirkel (rød streg) er tegnet med centrum i reden ved Fannerup og med en radius på 22,5 km og illustrerer således, at hele Djurslands bestand af agerhøns teoretisk set kan være beslægtet – en helt ny viden af stor betydning for den fremtidige forvaltning.

Figur 3. Den gode kyllingebiotop, lysåben med stor artsdiversitet af planter og insekter, er en mangelvare i det moderne landbrugslandskab. Her er det et mindre areal mellem en kultur med hestebønner og permanente græskanter op mod en mergelgrav. Hvis mergelgraven ikke er domineret af for høje "rovfugletræer" kan den permanente græskant være en god redelokalitet og således udgøre et af de sjældne eksempler, hvor arealer, der tilgodeser krav til skjul i den sårbare rugeperiode, ligger lige op til arealer, der kvalificerer sig til at føre kyllinger i. På kort sigt bør forvaltningstiltag prioritere etablering af gode kyllingebiotoper.

> landskabsmæssige kvaliteter, og at de territorier, som landskabet gav mulighed for, allerede var optaget af andre fugle. Dette bekræftes af, at de fugle, der trak væk, var sene til at udparre. Husk her, at den lille sympatiske fugl – som lever meget socialt gennem efterår og vinter – bliver ekstremt aggressiv og territoriehævdende i yngleperioden, hvor andre fugle end magen ikke accepteres i nærheden.

Forvaltningsmæssige perspektiver

Den nye viden, at agerhøns trækker helt op til 22,5 kilometer, åbner helt nye perspektiver for, at agerhøns ad naturlig vej kan rekolonisere forladte områder, hvor levevilkårene siden er blevet forbedret. Udsætninger af dårligt tilpassede fangenskabsfugle, som har svært ved at klare sig, kan derfor være helt unødvendige.

Agerhønsenes krav til landskabet

Landskabets struktur og sammensætning er afgørende for, hvor langt agerhønsene trækker, og fuglenes behov varierer væsentligt gennem året. I figur 2 vises et af flere eksempler på, hvordan en større gruppe radiomærkede agerhøns (18 par) har spredt sig fra deres vinterområde, på store intensivt dyrkede marker med vinterraps, til yngleområder med flere småbiotoper, randzoner og permanente vegetationsstrukturer. Tilsyneladende er fuglenes krav til variation i landskabet begrænset i vinterperioden, hvis blot der er god vinterføde (f.eks. vinterraps) og lave, tætte læhegn, f.eks. slåen, som er gode værn mod rovfugle. En helt anden udfordring er det derimod at finde den rigtige rede-lokalitet, hvor der er tilstrækkelig dækning og vigtigst af alt: kort afstand til den gode lysåbne kyllingebiotop med stor artsdiversitet af blomsterplanter og dermed den nødvendige insektbaserede kyllingeføde. Er der for langt til den optimale kyllingebiotop, er risikoen for, at de daggamle kyllinger præderes, alt for høj.

I figur 2 er det bl.a. interessant at se, at samtlige radiomærkede agerhøns forlader deres vinterområde for at etablere yngleterritorium.

Vigtige tiltag i fremtiden

Skal der peges på et element i landskabet som det mest betydningsfulde i forhold til at sikre bedre bestande af

agerhøns i landbrugslandskabet i fremtiden, er det netop gode kyllingebiotoper som f.eks. vist i figur 3.

Grunden til, at kyllingebiotopen bør prioriteres frem for en række andre af agerhønsens krav når der arbejdes med biotopforbedring, er udelukkende, at netop denne biotoptype er blevet sjældnen og en mangelvare for agerhønsene i det moderne landskab.

Som det danske landskab ser ud i dag, bør de primære biotopforbedrende indsatser således gå ud på at skabe flere små og spredte biotoper, hvor agerhønsene kan føre deres kyllinger hen og sikre dem den livsnød-

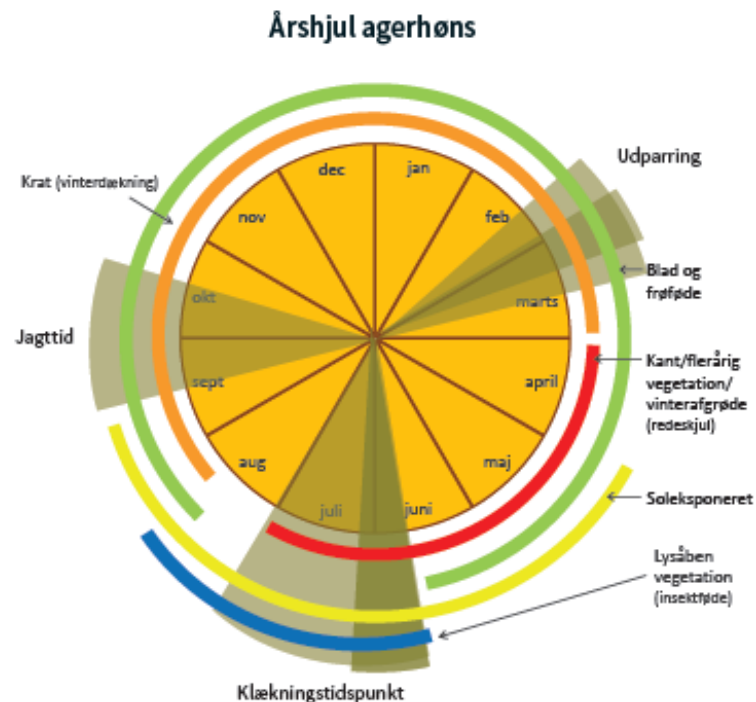
vendige proteinrige føde i de første 14 levedage.

Agerhønsenes behov illustreret gennem året (årshjul)

Agerhønsenes biotopbehov veksler markant mellem årstiderne. I figur 4 er de mest afgørende behov og livsyttringer for agerhøns illustreret i et overskueligt årshjul.

cro@jaegerne.dk

Yderligere oplysninger: Projektleder Carsten Riis Olesen
cro@jaegerne.dk. Tlf. 88 88 75 17

Figur 4. Agerhønsenes behov og livsyttringer illustreret gennem et typisk årsforløb.

Jægerne Naturfond har ydet støtte til arbejdet med agerhønsene.

Tidligere artikler om arbejdet med agerhøns kan du læse i Jæger nummer 4/2016 side 56, Jæger 5/2016 side 78 og Jæger 8/2016 side 28.

Figur 2. Grafisk gengivelse af vintre- samt yngleområder for 18 par radiomærkede agerhøns i landbrugsområderne umiddelbart nord for Mols Bjerge på Djursland (halvøen med Kalø Slotsruin ses i billedets øverste venstre hjørne). Gule linjer er tegnet mellem fangstpositioner (to fæl-der) og redeposition for hver radiomærket agerhøne. De sorte prikker på kortet er positioner, hvor de radiomærkede agerhøns er pejlet i peri-oden fra februar til august.

1/2 ann

Artikel 3:

Indsendt til oralt indlæg ved IUGB congress (International Union of Game Biologists) d. 22-25 August 2017 i Frankrig. Indeholdt I kongressen er også 14th Perdix Congress.

New findings in dispersal, habitat-related breeding-success and predation in Danish grey partridge.

Carsten Riis Olesen*

*Dept. of wildlife, Danish Hunters' Association. Molsvej 34, DK-8410 Roende. Denmark

* corresponding and presenting author: cro@jaegeme.dk. Presentation requested: **oral**.

Keywords: Grey partridge, breeding success, predation, dispersal, nest site, future management.

Numbers of grey partridges have declined dramatically in Denmark since the 1960s, as in other West European countries. Despite the decline and major focus on management, no studies on breeding success and predation based on radio marked wild birds have previously been conducted in Denmark. In terms of management, we largely have had to rely on results from abroad. To improve national knowledge on breeding success, predation and land use, we captured 161 grey partridges and radio collared 91 female birds. All birds were captured, released and tracked weekly or daily in the incubation period on the peninsula of Djursland during 2013-2015.

Contrary to the findings in England (Potts 2012) we found that Danish partridges were very sensitive to human disturbances at the nest site. If an incubating hen was disturbed, even for a short period, she often abandoned all eggs, even full clutches with 19-20 eggs. As a result, it was necessary to maintain a distance of minimum 30 meters and use mortality sensors to monitor predation.

Contrary to the general opinion that partridges are rather stationary, we found that Danish birds disperse up to 22,5 km during spring when flock structure breaks up and breeding pairs are formed. This finding give us hope, that areas where grey partridges have disappeared can be recolonised naturally if habitats are improved.

In accordance with French findings (Bro et al., 2000) Danish birds often use conventional agricultural crops as nest site. On average 50 % of the Danish birds established their nest in crops. Winter wheat provided the necessary cover to avoid nest predation, while all breeding attempts in rape seed with open understory failed. Furthermore, we found that very few nests were located near tall trees or close to the typical Danish broad-leafed hedgerows. Those located there were all predated.

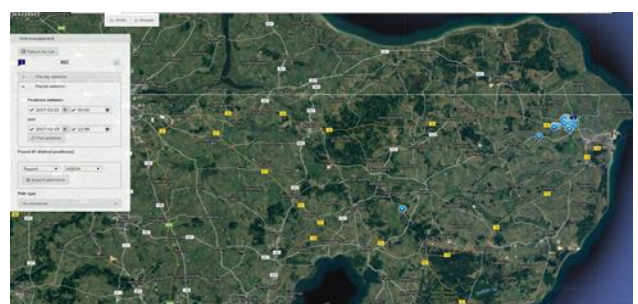
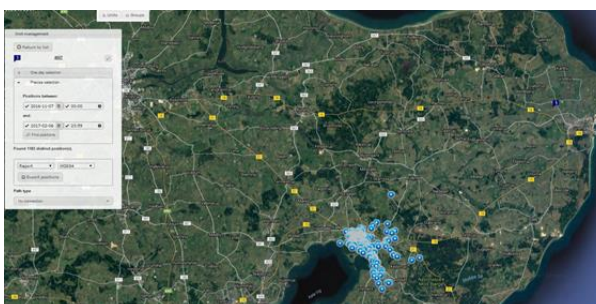
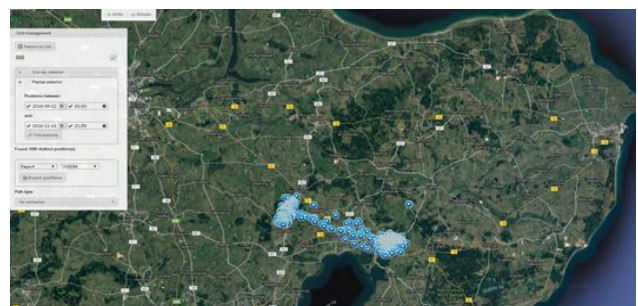
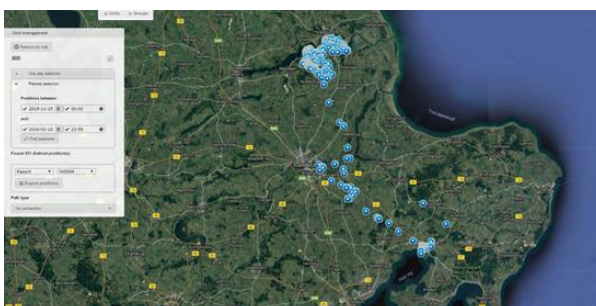
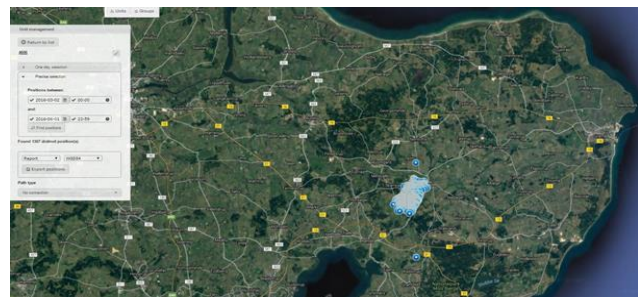
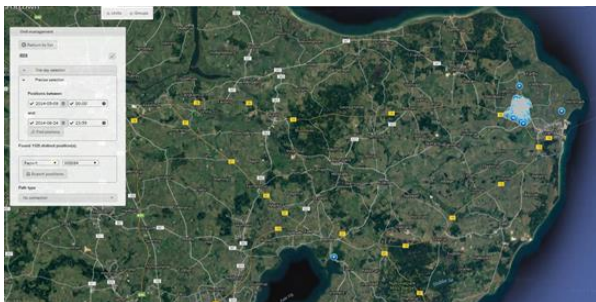
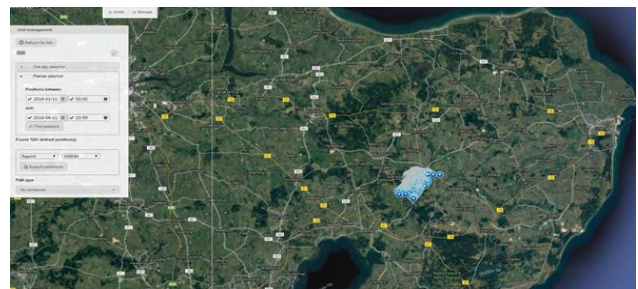
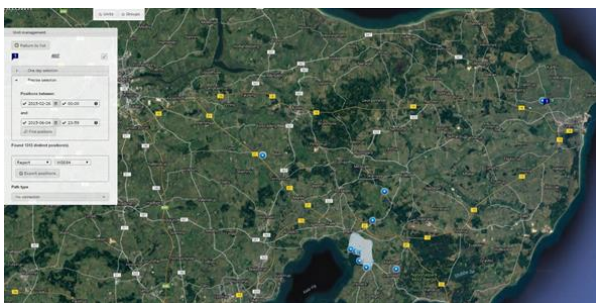
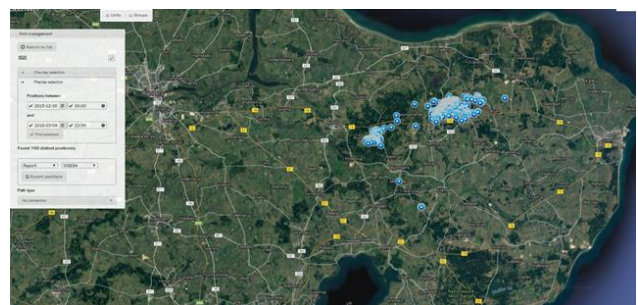
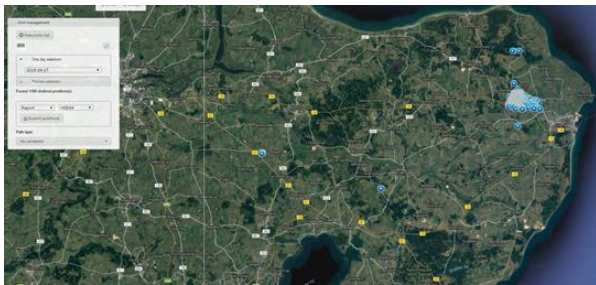
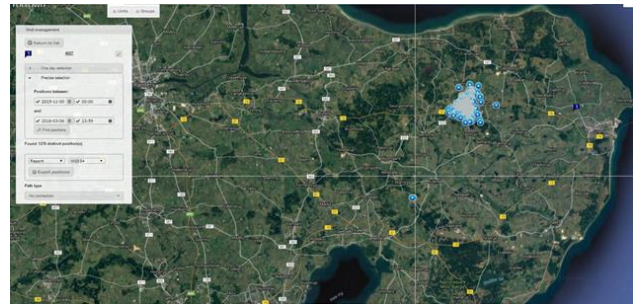
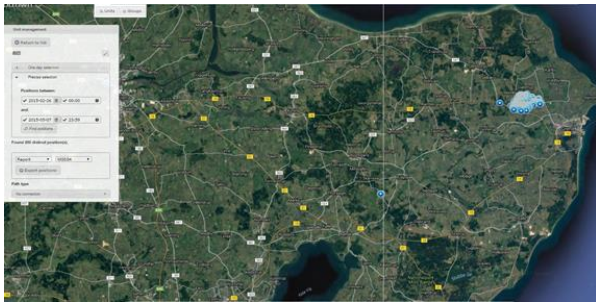
26% of the radio marked grey partridge pairs hatched a clutch of eggs successfully. 64% were predated during the period from January to August. Approximately half of the birds were predated during incubation. Predators were primarily mammals (fox and badger 30%; birds of prey 20%; domestic cat 16%; mink and ferret 12%; stone marten 4%, others and unidentified 18%). No predation was observed from corvids before hatching.

Important future management objectives:

- Predation is limiting production in Danish grey partridge stressing the importance of regulating generalist mammal predators.
- Reduce the number of tall trees and other ecological traps in the landscape.
- The modern agricultural landscape lacks areas suitable for raising partridge chicks i.e. areas with open- and species rich vegetation of flowering herbs providing the basis for a diverse fauna of insects.

Grafisk oversigt over data fra 12 GPS-mærkede ræve

Kommende artikler:

Videnskabelig artikel om agerhøns og prædation baseret på foredrag ved IUGB, Frankrig, August 2017: *New findings in dispersal, habitat-related breeding-success and predation in Danish grey partridge.*

GPS-mærkning afslører rævens bevægelsesmønster i det danske landskab - Artikel planlagt til publicering i Jæger

Tidligere artikler (vist i statusrapport 2015):

Olesen, C.R., 2016: *GPS-mærket ræv bryder alle grænser.* Jæger nr. 2, 2016 side 124-125.

Olesen, C.R., 2016: *Ny viden fra radiomærkede agerhøns.* Jæger nr. 4, 2016 side 57-58.

Olesen, C.R., 2016: *Overraskende få agerhøns overlever yngleperioden.* Jæger nr. 4, 2016 side 56-57.

Olesen, C.R., 2016: *Hvilke rovdyr tager agerhønsene.* Jæger nr. 5, 2016 side 78-79.

Konklusion:

Der kan drages mange nye konklusioner ud fra ovenstående arbejde omkring levevilkårene for Danske agerhøns og deres prædatorer. Skal et enkelt citat femhæves ganske kort kan det ikke siges meget bedre end hvad engelske forskere fandt i 1996 (Tapper, Potts & Brochless, (*Applied Ecology*)):

“Predators play a key role in limiting production and subsequent breeding density of partridges”.

DANMARKS JÆGERFORBUND

Molsvej 34

8410 Rønne

Tlf. 88 88 75 00

post@jaegerne.dk

Publikationen er udgivet af Rådgivning og Uddannelse, Danmarks Jægerforbund.

Rådgivning og Uddannelse arbejder med vildtforvaltning, vildtbiologisk og jagtfaglig ekspertise, samt jagtrelaterede aktiviteter. Afdelingen planlægger og udfører aktiviteter vedr. jagtfaglige kurser og uddannelser, våben og skydning, hunde og vildt som råvarer. Endvidere varetager afdelingen Vildtforvaltningsskolen for Naturstyrelsen

Tekst, grafik og fotografier: Carsten Riis Olesen og Jesper Illemann, Danmarks Jægerforbund